

DVF's første formand er død

Dansk Vietnamesisk Forenings første formand, Kate Fleron, døde i marts, 97 år

8. marts blev der i flere aviser bragt pænt store nekrologer. Hun ville givetvis have glædet sig over det symbolske i at den stod trykt lige præcist 8. marts. Kvindernes internationale Kampdag var en dato, der betød en hel del for hende, for hun var feminist længe før den såkaldte Ny Kvindebevægelse så dagens lys.

I nekrologen i Information konkluderer Morten Thing med at se hende som repræsentant for den borgerlige anstændighed, som vi er så sørgelig underforsynet med i disse år. Heri kan man for så vidt være enig. Men selv om Kate Fleron startede som journalist på en borgerlig avis, Nationaltidende, var hun i årenes løb - og ikke mindst under modstandsarbejdet med Frit Danmark under krigen - drejet ikke så lidt væk fra den borgerlige fløj, ja, var blevet så radikaliseret, at Den store danske Encyklopædi fra 1990'erne slutter sin omtale af hende med at hævde at hun markerede sig "som repræsentant for den intellektuelle københavner-radikalismes yderste venstrefløj."

Man kan diskutere hvor rammende denne karakteristik er. Men når hun kunne få et sådant image, hang det bl.a. sammen med at hun modtog invitation - og sagde ja! - til at rejse til lande som Nordkorea og senere, midt under krigen mod amerikanerne, til Nordvietnam. Derfor var det også naturligt at hun blev en af talerne ved Vietnam-demonstrationer i København.

Da Vietnam 69 besluttede at nedlægge sig

Af Kirsten Vagn Jensen

Kate Fleron

1909

Født i København

1930

Journalist på den konservative avis Nationaltidende. Kvindestof og senere lægestof. Med i antinazistisk gruppe omkring chefredaktør Aage Schoch

1941

Reelt fyret af en tyskvenlig bestyrelse

1942

Med i Frit Danmark

1944

Anholdt af Gestapo og fængslet i Frøslev indtil krigen sluttede.

1945

Med i Frihedsbevægelsens samråd og i Frit Danmarks redaktion.

1972

PH-prisen for sit arbejde for at afdække krigsforbrydelser i Vietnam

1976-78

Formand for DVF

selv og indkaldte alle grene af Vietnam-bevægelsen til et fællesmøde på Christiansborg for at drøfte muligheden for at lave en fælles dansk-vietnamesisk forening, havde vi allerede bestemt, hvem vi ville foreslå som foreningens første formand: Kate Fleron. Forslaget faldt i god jord hos de øvrige deltagere i forberedel-

sesarbejdet. Der stod så megen respekt om den 67-årige redaktør af Frit Danmark, at hun blev valgt helt uden modkandidater på DVF's stiftende generalforsamling, 31. januar 1976.

Det varede dog ikke længe, før hun betroede Forretningsudvalget, at vi måtte se os om efter en ny formand inden næste generalforsamling. Hun var stadig redaktør af Frit Danmark og følte alderen trykke. Hvor nødig vi end ville, måtte vi acceptere hendes beslutning.

Det var svært at forstå, for hun var så levende interesseret i både det politiske og menneskelige projekt at hjælpe til med at få Vietnam på benene igen efter den moderne 30-årskrigen, de havde været igennem. Dertil kom hendes store personlige charme, vivacitet og varme, der fik hende til at virke alt andet end udbrændt og træt.

Hun var mere end tilfreds med at overlade roret til Johs. Glavind, der var docent på Danmarks Tekniske Højskole, men også havde en stor fortid i modstandsbevægelsen. Det var svært at få Glavind til at stille op, men efter et par gode middage og megen overtalelse lykkedes det. Desværre beholdt vi ham kun i to år, og kort efter sin fratræden døde han.

Kate Fleron overlevede Glavind med 36 år, men levede de seneste mange år tilbagetrukket på et plejehjem. Det er dog det leende, alvorlige, engagerede og glitrende midtpunkt i en lang række samtaler og diskussioner man vil huske, når man tænker på Kate Fleron.

Æret være hendes minde.